

Стефанъ Караджа

Излиза два пжти въ месеца.
Годишенъ абонаментъ:
за членове 20 лева, нечленове 25 лева.
Отдѣленъ брой 1 левъ.
Редакция ул. „Ник. Николаевичъ № 19
Секретариатъ: ул. „Приморска“ № 15

ОРГАНЪ НА ДОБРУДЖАНСКИТЪ МЛАДЕЖКИ ОРГАНИЗАЦИИ „СТЕФАНЪ КАРАДЖА“ ВЪ БЪЛГАРИЯ
Редакторъ: БОРИСЪ ЧЕРНЕВЪ

Напраздни усилия

Днесъ и вчера вестниците предадоха новини отъ Добруджа за нови цинцарски нападения и издевателства, за нови побоища, за нови золуми надъ беззащитното българско население въ тоя оробенъ край.
Новината не е отъ тия, които биха ни изумили, нито пъкъ е сензационна, защото за българина въ Добруджа това е най-обикновенитъ събития, случващи се по десетки на день. Нищо чудно въ цинцаринъ да срещне българинъ на улицата или въ полето и най-безцеремонно да му пререже главата, или пъкъ да му нападне жилището и да поугае честъта на семейството му. А да му ограби снопитъ отъ нивата, воловетъ въ колата, или пъкъ да го изгони отъ къщата му и се настани въ нея като въ собствената такава, това е тъй обикновено, че безъ стеснение може да сравни съ обичайното „добъръ день“ и вчерашната новина за нови побоища не е нѣщо повече.
За отбелязване е обаче, че това става въ единъ моментъ, когато почти всички политици отъ най-голъма величина и съ най-голъма свѣтвна известностъ полагатъ неимоверни усилия да създадатъ една атмосфера на търпимостъ и добри приятелски отношения на балканитъ, а именно между България и нейнитъ съседни, сиречъ между България и Ромъния. Тъкмо въ този моментъ се зачуватъ

писъци и ридания отъ страната която е била и ще бжде причина, за да не може да се установятъ приятелски отношения между двата съседски народа. Впрочемъ между България и Ромънив немогатъ и да се очакватъ подобни отношения, до като последната не признае тамъ гдето трѣбва, че заграби Добруджа по най-мошенически начинъ и че рано или късно тази провинция ще отиде тамъ гдето е била отъ вѣкове.
Ето защо, безъ стеснение може да се каже на тия голѣми дипломати, че напраздни имъ сж усилията да помирятъ два съседни народа, единиятъ отъ които дължи толкова много на другия и ще му се издължи тогава, когато Добруджа се върне пакъ къмъ онова отечество отъ което е отнета и на което принадлежи. Чакъ следъ това може да се мисли и приказва за добри приятелски отношения. До тогава обаче, въпрѣки всѣкидневнитъ кланета на българитъ въ Добруджа, въпрѣки всѣкидневнитъ цинцарски золуми, въпрѣки най-последнитъ свѣтвни дипломати и политиканти, днешнитъ отношения не могатъ да бждатъ други, освенъ враждебни.
Добруджа е била българска и такава ще бжде, ако не днесъ то утре и не ще остане навѣки колония на дивашкитъ цинцарски банди, които я превърнаха отъ истински рай на скръбно пепелище.
Ив. Златевъ

МЛАДИТЪ

Тѣ носятъ тежкия кръстъ на една трагична съдба.
Израстватъ подъ знака на племенната разпокъсаностъ, неприласкани отъ надеждата, че носителитъ на демократизъмъ въ съвременното общество желаятъ да утвърдятъ справедливостъта, чрезъ което единствено ще се осъществи истинското благоденствие и благополучие. Укрепватъ въ тревожната политическа атмосфера, средъ която неизвестностъта за утрешнитъ съдбини на свѣта и родината потиска духа въ негова устремъ къмъ красота и добротворство. Живѣятъ съ конвулсивната мисълъ, че отвѣдъ телени мрежи, вълчи ями и гранични бѣли камъни изнемогатъ въ робия кръвни братя, на които сж отнети най-елементарнитъ човѣшки права и свободи, които сж подложени на варварски истъпления и нечувани инквизиции, защото не могатъ да притяжатъ съзнанието си за народностна принадлежностъ, носятъ въ гърдитъ си чуждо по-тежнени на поробителитъ сърдце и искатъ да бждатъ свободни — членове на едно хуманно човѣчество.
Въ сърдцето на младитъ е заседнала огнена мжка. Всѣки день стенанията и веститъ за ужаса въ поробенитъ български покрайнини, които долитатъ и които съ болка се отекватъ въ печата, увеличаватъ тази мжка. И заедно съ мжката по голготскитъ изпитания на поробенитъ расте и съчувствието. Расте сжщо и не-

върата въ доброжелателството на победителитъ.
Прокудената младежъ бѣше авангардъ въ борбата за свобода. Младитъ и сега се вдъхновяватъ отъ българскитъ племенни идеали. Упоритостъта и самоотверженностъта, които влагатъ въ борбата, сж най-добритъ доказателства, че решително желаятъ да спратъ прѣстѣпна на агресивнитъ домогвания и варварскитъ посегателства на поробителитъ. Трѣбва да се подчертае, че единодействието и единомислието средъ младитъ отъ различнитъ поробени български покрайнини винаги сж доминирали. Тѣ и днесъ създаватъ сцепление въ редоветъ на младия народностенъ фронтъ.
Това, което заслужава да се отбележи като радостенъ фактъ въ живота на следвоенна България, е явно проявеното желание отъ младежъта на свободното царство да съдействува на младитъ прокуденици въ борбата за съхранение на българщината отвѣдъ изкуственитъ граници и за извоюване на права и свободи за поробенитъ. Проявеното вече съдействие и братското внимание отдавна се очакваше, дори се търсѣше отъ прокудената младежъ. Тя много пжти е декларирала, че не отблъсва участието на младитъ отъ свободна България въ борбата за освобождение на поробенитъ българци.
Богданъ Страхиловъ

За Добрудна вече заговориха

Известниятъ кореспондентъ на западъ и наши вестници, г. Л. Немановъ, неавна обиколи централна и източна Европа, за да се информира непосредствено върху създаденото положение отвѣдъ подписването на лондонскитъ пактѣ. Следъ кореспонденцитъ си отъ Англия, Унгария и една за вътрешното положение въ Ромъния, той помѣства въ последния новоститъ отъ 22 м. м. нова кореспонденция за външната политика на нашата северна съседка. Въ тая кореспонденция г. Немановъ, като отбелязва, какви сж плановетъ на г. Титулеску, като е подписалъ пакта за нападение съ Русия — да отложи въпросъ за Бесарабия и разреши отдѣлнитъ въпроси — спира се върху ромънската политика спрямо България.
„Тукъ ние встъпваме — пише г. Немановъ — въ областъта на една смѣла и бопитна инициатива на ромънскитъ външнитъ работи. Споредъ токоето ми казваха, Титулеску отдавна ималъ идеята да се опита да разреши отритъ въпроси между ромънитъ и тѣхитъ съседи. Следъ назначаването му за министъръ на външнитъ работи, Титулеску имаше намѣрение да тръгне по своята на най-голъмата съпротива и се опита да се споразумѣе преди всичко съ унгарцитъ, но Будапеща се за твърде възискателна и несговорчива поради това, ромънскитъ министъръ на външнитъ работи реши да се обърне къмъ България. Презъ време на негово пребиваване въ Лондонъ Титулеску посети по своя инициатива председателя на Народното събрание г. Ал. Кининовъ, съ когото той има продължителенъ разговоръ.
„Колкото ми е известно, сжщностъта на този разговоръ се свежда до следното: „Ако България — заявилъ Титулеску на Малинова — иска да се домогне до една пълна и всестранна ревизия на Бухарестския договоръ, то това означава, че сжгласятъ на такава ревизия, ако дори би ги заплашило съ война. България е готова да се задоволи с една поправка („ретуширане“) на границитъ, то за това би могло да се поговори“. Но това, което главно и напълно съставлява интереса българското министерство и общественото мнение — не е поправка на границитъ, а гарантиране националнитъ права на българското население въ съседнитъ страни и зването му отъ денационализация. Тази почва на защита и гаранция на националнитъ права на българското

малцинство би могло да се постигне споразумение. За това Титулеску намекналъ на Малинова, че той е готовъ да отиде въ София за преговори съ българското правителство.
Малиновъ отговорилъ на Титулеску, че той сега не е нито глава, нито членъ на правителството и поради това не може нищо да каже, но разбира се, ще уведоми отговорнитъ фактори на българската политика за своята беседа съ ромънския министъръ на външнитъ работи.
Въ края на юлий Мушановъ покани Титулеску, чрезъ ромънския пълномощенъ министъръ въ София, г. Стойка, да отиде въ София.
Ромънскитъ министъръ на външнитъ работи ще отиде въ София на 12 септември и ще престои 3 дни въ столицата на България.
Разбира се, азъ не зная точно съдържанието на ония предложения, които Титулеску въ съгласие съ краля и бждещиятъ министъръ-председателъ Дука, възнамѣрява да направи на България, но доколкото ми е известно, работата се касае: първо, за пълното прекратяване на колонизацията на Добруджа съ куцовласи отъ Македония; второ, за откъсване на български училища и гимназии не само въ градоветъ на Добруджа и Бесарабия, но и въ селата съ преобладаващо българско население; трето, за настаняване на български свещеници въ българскитъ села и най-последно, отъ много добъръ източникъ, азъ узнахъ, че ромънското правителство ще се съгласи и на една поправка на границата, т. е. ще се съгласи да отстъпи на България пограничната ивица въ Добруджа южно отъ Тутраканъ и до Балчикъ (безъ този градъ), но съ включване на града Добричъ. Това е приблизително една четвъртъ отъ оная територия, която бѣ отнета на България отъ Ромъния презъ 1913 год. Ако работата се касаеше само за споразумение между България и Ромъния, то възможно е, че то би могло да се осъществи. Но, свързана съ много тѣсенъ съюзъ съ Югославия, Ромъния може да действува само въ съгласие и единение съ своята съюзница. Поради това, споразумението между България и Ромъния предварително се обуславя и отъ споразумѣние между България и Югославия.
Плати абонамента си, за да имашъ възможностъ да живѣе и крепне будната съвестъ на млада Добруджа.

Единъ приятель на Добрудна

На 20 августъ т. г. въ Варна пристигна идящъ отъ София депутатъ отъ френската камара, подпредседателъ и дългогодишенъ секретаръ на френската лига за правата на човѣка и гражданина г. Анри Герню, придруженъ отъ професоръ В. Ганевъ, секретаря на Съюза „Добруджа“ Печо Господиновъ и виднитъ добруджански деятели Д-ръ Ив. Пенаковъ и Трифонъ Трифоновъ.
Следъ закриване конгреса на радикалната антанта въ София, въ който той бѣше единъ отъ представителитъ на френската радикална партия г. Герню е пожелалъ да споходи добруджанската граница и да влѣзе въ личенъ контактъ съ добруджанската бежания.
На гарата се бѣха стекли единъ внушителенъ брой добруджанци, македонци и тракийци. Добруджански девойки облечени въ живописни добруджански носии поднесоха на госта цвѣтя, а г. Д-ръ Ст. Мартевъ го приветствува на френски съ „добре дошълъ“.
Следъ едночасова почивка г. Герню, придруженъ отъ г. г. проф. Ганевъ, Д-ръ Пенаковъ, Тр. Трифоновъ, Асп. Айдемирски, председателъ на варненското д-во „Добруджа“ Маринъ Ташевъ, председателката на варн. женско дружество г-жа Чобанова, младежкия секретаръ Ив. Ц. Ханджиевъ, председателката на варненската младежка организация М. Маноловъ и др. посети границата при с. Климентово. Тукъ г. Герню биде осветленъ върху живота на българитъ отъ дветѣ страни на границата. Следъ една снимка направена на самата гранична линия, г. Герню и придружаващитъ го бѣха поканени на обѣдъ въ къщата на кмета.
Презъ време на обѣда, въ отговоръ на приветствията, които му сж направиха, г. Герню съ една поразяваща прямота и искреностъ, говори за правото на всѣки народъ да бжде свободенъ и независимъ. Той заяви, че ще работи съ всички сили за разрешаване на добруджанския въпросъ въ духа на справедливостъта.
Сжщия день въ 6 ч. сл. об. въ Лѣтния

Общински Театъръ г. Герню изнесе скъзка върху „Целитъ и дейността на лигата за правата на човѣка и гражданина“. Салона бѣше събралъ многобройни слушатели, които изслушаха съ особено внимание твърде интересната речъ на голѣмия борецъ за лични и народностни правдини.
Вечерьта въ морското казино на г. Герню биде даденъ банкетъ. Тукъ той направи изявления, които бѣха една изненада за всички присѣтствуващи. Г. Герню недумислено заяви, че Добруджа трѣбва да получи свободата си, която ще бжде резултатъ на усилията, преди всичко на добруджанци, подпомогнати отъ приятелитъ на демокрацията. Той декларира, че се поставя въ пълна услуга на справедливата кауза на добруджанци.
Като се има предъ видъ, че г. Герню е виденъ депутатъ, членъ на комисията по външнитъ работи при френския парламентъ и известенъ общественъ деецъ, трѣбва да се отдаде на изявленията му значението което иматъ.
Сърбитъ плачатъ надъ чундъ гробъ
Вземайки поводъ отъ изявленията които Анри Герню, френски депутатъ, направи въ Варна на 20 т. м. върху Добруджа и добруджанския въпрѣсъ, къмъ която г. Герню изрази особенни симпатии, бѣлградския в-къ „Политика“ пише следното: „Безспорно е, че малко(!) сериознитъ думи на г. Герню не могатъ да иматъ практическо значение. Г-нъ Титулеску заяви неотдавна, че само една война би могла да измени границата на Добруджа и ако г-нъ Герню, знаейки това, обещава все пакъ на българитъ да работи за нейното освобождение, това означава, че г. Герню като представител на лигата за правата на човѣка и гражданина, обещава да работи за предизвикването на нова война и ще работи, прочее, въ свършено противоположна на целитъ на лигата посока“.

Въ модното мънско ателие „ЕЛЕГАНТЪ“

на АТАНАСЪ ДИМИТРОВЪ ул. „Царъ Борисъ“ и „Воденъ“ се изработватъ най-модерни костюми, пардесюта и балтони. Сжщото ателие разполага съ тъмни десени отъ най-добри качества. Работа бърза и акуратна.

